

**Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2015 r. – Bergbräu/OHIM – Vilser Privatbrauerei
(VILSER BERGBRÄU)**

(Sprawa T-697/15)

(2016/C 078/32)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bergbräu GmbH & Co. KG (Uslar, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat B. Reiter)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Vilser Privatbrauerei GmbH (Vils, Austria)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Vilser Privatbrauerei GmbH

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „VILSER BERGBRÄU” – zgłoszenie nr 11 396 223

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 września 2015 r. w sprawie R 2675/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu między Privatbrauerei Bergbräu GmbH & Co. KG a Vilser Privatbrauerei GmbH (sprzeciw nr B 002169764);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania;
- wyznaczenie rozprawy, w przypadku gdyby Sąd miał trudności z wyjaśnieniem stanu faktycznego bez rozprawy.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2015 r. – ICA Laboratories i in./Komisja

(Sprawa T-732/15)

(2016/C 078/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ICA Laboratories Close Corp. (Century City, Republika Południowej Afryki), ICA International Chemicals (Proprietary) Ltd (Century City), ICA Developments (Proprietary) Ltd (Century City) (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem i R. Crespi oraz P. Sellar, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1910 z dnia 21 października 2015 r. zmieniającego załączniki III i V do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości guazatyny w określonych produktach lub na ich powierzchni⁽¹⁾; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca twierdzi, że poprzez przyjęcie rozporządzenia (UE) 2015/1910 przewidującego najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości w wysokości 0,05 mg/kg substancji czynnej guazatyny w określonych produktach lub na ich powierzchni Komisja naruszyła prawo Unii Europejskiej i nie zastosowała ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja nie spełniła uzasadnionych oczekiwań rządu Republiki Południowej Afryki i skarżących oraz naruszyła prawnie wiążące przepisy rozporządzenia (WE) nr 396/2005⁽²⁾ poprzez nieuwzględnienie dostępnych informacji naukowych i technicznych.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja popełniła szereg oczywistych błędów w ocenie, opierając się na dwóch opiniach Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, których treść ujawnia owe błędy.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo strony skarżącej do obrony. Komisja powołała się na domniemane naukowe obawy, na temat których nie ma żadnych informacji ani w zaskarżonym rozporządzeniu, ani w dokumentach będących podstawą zaskarżonego rozporządzenia.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie jest nieproporcjonalne. Komisja wybrała najbardziej uciążliwy środek w sytuacji, w której inne, bardziej proporcjonalne środki były dostępne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1910 z dnia 21 października 2015 r. zmieniające załączniki III i V do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości guazatyny w określonych produktach lub na ich powierzchni (Dz.U. 2015 L 280, s. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. 2005 L 70, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2015 r. – Puro/OHIM (smartline)

(Sprawa T-744/15)

(2016/C 078/34)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Puro Italian Style SpA (Puro SpA) (Modena, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Terrano)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)